

Premier a Vidám Színpadon

Hiszem, nem nehéz megnevetetni az embereket, kivált, ha akarnak is nevetni. De megnevetetni és egyben elgondolkoztatni őket, hogy útravaló is maradjon a nevetésből: egy-egy emlékeztető, vidám, vagy kesernyés mosoly, — ez már nehezebb dolog. Megértve ezt, örömmel írom le, hogy a Vidám Színpad „Osztályonfelüli kabaré” című műsorának szerkesztői sikeresen törekedtek erre. A műsor egyike a legjobbaknak, amelyeket az utóbbi években e kis színház produkált. S aligha tévedek: nagy sikere lesz.

A siker tényezői közül elsősorban Kellér Dezsőt említem, aki mindjárt bevezetésül elmondja, hogy testsúlya és a hangja a régi. Tegyük hozzá: szerencsére a fajsúlya és a

visszhangja is. Szinte már sablon egy-egy új konferanszáról megállapítani, hogy jobb, mint az előző — most mégis ragaszkodom ehhez a „sablonhoz”: Kellér ezúttal is felülmúlja önmagát. Azt hiszem, onnan van ez, hogy az élet is mindig felülmúlja önmagát. S ő mindig az életéről beszél. Nem a nagybetűvel írott életről, nem a nagybetűvel írott igazságról, de abból a sok kisbetűből, amit ő a maga halkán hangsúlyozó módján sorakoztat egymás mellé, nagybetűk kerekednek. Szeretném egyszer konferanszainak hatását elemezni. Bár gondolom, kénytelen lesznek Kosztolányi módszerét utánozni, aki miután bravurosan elemezte, ha jól emlékszem, a „Szeptember végén”-t, s részletesen szólott nemcsak a vers

Uray Tivadar, Krúdy—Szirmai: „Ányékból szőtt vendég” című jelenetében

formájáról, hangulatáról, hanem szinte minden szavának egymásra való hatásáról is, a végén valami ilyesfélét írt: Ezért jó ez a vers. Ettől még lehetne rossz is. De jó...

Így vagyok én Kellér Dezsővel. Külön-külön meg tudnám mondani, mitől jó az, amit mond, ám „ettől még lehetne rossz is.” De jó... Ilyen egyszerű a művészet.

Egyik kiemelkedő pontja az új műsornak Uray Tivadar vendégszereplése, az „Ányékból szőtt vendég” című kis jelenetben ragadja magával a közönséget. A kis darabot Krúdy Gyula elbeszéléséből Szirmai Rezső írta. Gondosan ügyelt arra, hogy Krúdit ne átírja, hanem színpadra alkalmazza. A jelenet rendezésében azonban a magnetofon-megoldás megtöri a hangulatot. Megérdemelt sikere volt Békés Itálnak és Andrásnak egy magasszínvonalú pantomin-játék előadásával.